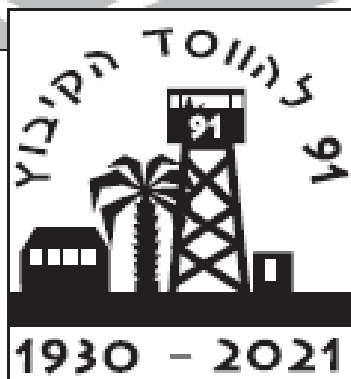
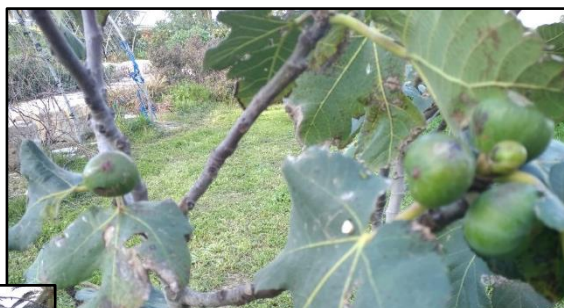

26/1/1930 - 2021

עלון מס' 13 (3287)
כ"א אדר תשפ"א
5 מרץ 2021

נקי, מסודר ופורח
האביב הביע לבוסתן ה-80 בפריחת השקדיה
ועצי ההדר. הם התאנה חנטה פהיה.
צילם: מובה

שלושה שבועות קשים עברו על עין המפרץ. שלושה חברים/ות הלכו לעולמם ונעלמו מן הנוף. ניחומים למשפחות, כאבכם – כאבנו. ושלא תדעו עוד צער. תולדות החיים של כל אחד מהם נכתבו עי **רחלי גזית**, שבזמנה החופשי וביוזמה הפרטית שלה נוברת בארכיון, ומוציאה את תמצית חייהם של היקרים שהלכו מאתנו. **רחלי, המון תודה על המצווה, ההתמדה והשליחות.** כרגיל אנחנו מפרסמים גם הספדים שנשאו המשפחות על יקיריהן שנאמרו בבית העלמין וגם מתפרסמים בעלון זה.

בעלון זה אנו גם מנסים ליצור מדור חדש (ואולי ישן...), בו נפרסם סיפורים של מייסדי עין המפרץ שלא קשורים לארכיון, אבל מביאים פרטים מהחיים האישיים של הכותבים. הפעם התחלנו עם אחד מיני סיפורים רבים שנכתבו ע"י **יצחק אלמוג (איידז'ו)** ז"ל (אבא של עזרא איידלמן). פרטים מדויקים יותר בהקדמה לסיפור.

ועוד תמצאו בעלון הנוכחי דו"ח מהנהלת קהילה ששלח אלינו **תמיר**; הסברים על האתר החדש שמחליף את **"אפקט-גו"**, שמפרנס את קיבוץ עירוני "מגוון" שבשדרות, ובמקומו לאתר **"מקומי"**, שעדיין לא עונה לצרכים ולמידע שנעלמו עם החלפת האתר. הסברים ע"י **ניצן שחף**. הקורונה לא מפסיקה להיות בכותרות, אבל יש אור בקצה המנהרה, והחיסונים מחזירים אותנו לאט אבל בטוח, להתנהלות פתוחה יותר. קבלו כתבה על תעודות החיסון **והתו הירוק**, שיעזרו לכולנו להתעשת.

ואם כבר הזכרנו **'תו ירוק'**, זה הזמן (הקצר) לצאת ולטייל ברחבי ישראל הירוקה והפורחת וליהנות ממה שהאדמה יודעת להצמיח לשמחת לבנו. רקפות, צבעונים, שקדיות פורחות ועוד רבים, שאני אישית לא זוכר את שמם, אבל ממלאים אותנו בפליאה, באהבה ובשמחה, ותרשו לי לסיים בשיר של **נעמי שמר**, שכל כך מתאים לחודש הזה: **"תפקחו את הצנייט תסתכלו סביב / פה ופה נאמר החורף ונכנס אביב / פשדה ליד הדק יס כבר דאניות / אף תאידו לוי שכל זה לא יכול להיות". "כי כאן האביב הוא בן יוא"י / כאן האביב יאות צעיר..."** וכו'.

שבת שלום ופורחת,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

דףתרבות	3
מהנהלת הקהילה ואתר הקיבוץ	4-5
לזכרה של נורית חייטין	6-8
מודעות	9
לזכרו של שמואל אטד	10-12
מרכז קהילתי נעמן	13
לזכרה של חנה שילה	14-17
מסיפורי המקום ונר זיכרון	18-19
תעודת חיסון והתו הירוק	20-21
מידע על מימוש זכות חניה ותג נכה	22
הפועל גליל מטה אשר-עכו וניקוי חופים מזפת	23
טיפול באומנות במרכז הרמוניה	24

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

דפתרבות

רשמו ביומנים:

- * 6.3 - קרקס פלורנטיין
- * 13.3 - טיול ליער אחיהוד
- * 15.3 - מפגש עם רבת המועצה יעל קריא בהקשר של יום האישה ושל פסח
- * 18.3 - ערב יום האישה בקיבוץ - פנו את התאריך
- * 26.3 - קבלת שבת אביבית לכבוד חג הפסח

המופע קולות שלובים שוב נדחה. על תאריך חדש יגיע עדכון.
לכל המפגשים ישלחו ב'מקומי' לינקים להרשמה, וניתן גם לפנות לדנה לפרטים.

בשעה טובה מועדון יום ז' חוזר לפעילות!

ביום שלישי 9.3.21 בשעה 18:00 ניפגש עם עמיחי גבע להרצאה:
"כל מה שרציתם לדעת על הבחירות בארה"ב"
כולם מוזמנים ♥

לפנסיונרים שהיננו:

1. לחוגגי יום הולדת ה-70 וה-80 בשנתיים האחרונות - אתם מוזמנים לצילום למען המצגת ביום ראשון 7.8 בשעה 17.00 במועדון. מיה תחכה לכם.
2. למתעמלים/ות - אתם מוזמנים ביום שני 8.3 בשעה 16.30 להתעמלות על כיסא בחדר האוכל שלנו. שימו לב - הכניסה היא מאחור, מהדלתות שמול הדשא הגדול.

להתראות,
אראלה

דיווח מהנהלת הקהילה

מתוך פרוטוקול הנהלת קהילה 3/2021 מיום 25/2/2021

1. **המלצות לתפקיד מנהל/ת בריאות לקראת אסיפה**
ההנהלה ממליצה פה אחד על **שימריט שלף** לתפקיד מנהלת הבריאות בהיקף משרה של 60%. אם תבחר בשיחה שמרית תמלא כרגע גם את תפקיד יו"ר מנהלת בריאות, אך נפעל לקדם בחירת מחליף.
2. **העברת ענף הקוסמטיקה ליזמות**
ניצן הציגה את הנושא. צוות הכולל את עופר רפאלי, גל דקל, ניצן שחף, כרמן גלאון ועובדות הקוסמטיקה בחן את העניין והגיע להמלצה זו.
הוחלט: להעביר את הקוסמטיקה לעסק עצמאי לאחר עריכת הסכם מתאים.
3. **סיכום שנתי 2020-2021**
שאל גלאון הציג את התוצאות של ענפי הקהילה, הדיון התמקד בענפים הגדולים במחזור הכספי.
חינוך - שינויים עקב שנת קורונה מול 2019 יש להשלים את איוש הצוותים לשנה הבאה. הערכות לשינויים במסגרת המ"ת 0-3 אם נדרש.
בריאות - ההנהלה הודתה לשגית על תפקודה בתקופה מאתגרת זו ומאחלת הצלחה לה ולמחליף שיבחר.
נעשים תהליכי ארגון בביתנו ובמרפאת השיניים, יוצגו להנהלה בהמשך.
חדר אוכל - יש שיפור בתוצאות משנה קודמת, חלק מההשקעות שנרשמו בשוטף בשנים קודמות וחלק עקב חיסכון עבודה בקורונה. ההנהלה מאשרת לפתוח נושא תמחור המוצרים והמנות על מנת לשפר את השרות. שיטת התמחור נקבעה עם מעבר להפרטת המזון ומאז לא שונתה. מתוכנן להתבצע בדיקה נוספת, תפעולית
מרכולית - סיימה בתוצאה טובה משנה קודמת, מחזור מכירות גדל בתקופת הקורונה. יש לבדוק נושא המלאים וכח האדם.

מתוך פרוטוקול הנהלת קהילה 4 מתאריך 1/3/2021

1. **אישור פרוטוקול צמ"ד** – החלטה על הקצאת מגרש לאחר שאחד המועמדים לקליטה במכרז 2020 החליט לוותר על תהליך הקליטה.

עיקרי ההחלטה:

- על פי מכרז הקליטה מ- 8.2020 נבחרו 10 מגרשים ע"י 2 חברים ו- 8 מועמדים לקליטה.
- במכרז הובהר כי אם מי מהזכאים פורש המגרש יתפנה לבא בתור.
- לא הוגדר מתי מסתיים מכרז.

על כן הנהלת צמ"ד מציעה כי: 6 חודשים ממועד קליטה לחברות של חברים ראשונים חדשים במחזור הקליטה או מועד תחילת ההרשמה למחזור קליטה חדש (המוקדם מביניהם) יהוו מועד לסיום מכרז קליטה.

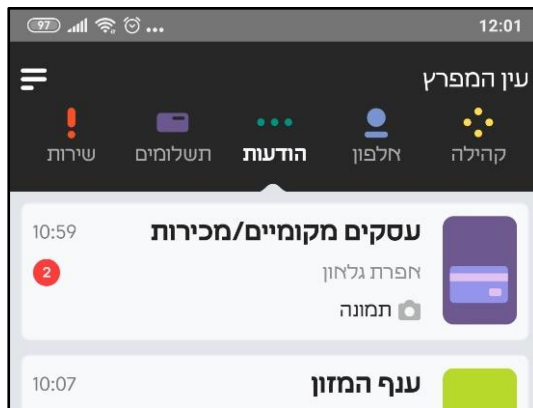
הנהלת הקהילה מאשרת את הצעת צמ"ד מתאריך 1.3.21. על כן צמ"ד יציעו את המגרש המתפנה לבאים בתור במכרז הקליטה.

1. **בשיחת הקיבוץ האחרונה התקיים דיון בנושא הדיור הזמני - התקבלו מספר הסתייגויות, שעיקרן מבקש שהדיון בדיור הזמני יובא עם עדכון פרק הסדר הצעירים בחוברת השינוי. הוחלט להחזיר את הדיון להנהלת הקהילה. לכן לא תובא ההצעה להצבעה.**
2. **מעין אשכול לקחה על עצמה לרכז את התקנונים וההחלטות הרלוונטיות הקיימות בנושאים השונים. בשלב זה הועברו לממלאי התפקידים השונים המסמכים לבחינה. לאחר איסוף החומר ועריכתו בצורה אחידה יועלה החומר גם לאתר הקבוץ על מנת שיהיה זמין לכלל החברים. אני מודה למעין על עבודתה יפה זו.**

שבת שלום,
תמיר שחף

אתר הקיבוץ

חברים שלום,
החל מחודש פברואר סיימנו לעבוד עם אפקט גו והתחלנו לעבוד עם מקומי כאתר הקיבוץ. כדי לאפשר לחברים גישה מיידית לכל הקישורים שהיו באתר הקודם (תמונות של הקיבוץ, עלונים, ועוד), האתר החדש עלה לאוויר לפני שהסתיימה ההקמה שלו, ואנו עדיין עובדים על בנייתו.

היתרון הגדול באתר החדש הוא האפשרות להיכנס דרך אפליקציית מקומי בטלפונים הניידים. נכנסים לאפליקציית מקומי, ולוחצים על לחצן "קהילה" המופיע בצד הימני העליון שבדף הראשי של האפליקציה. חזרה להודעות מקומי מתבצעת דרך לחצן "הודעות" שנמצא למעלה במרכז.

כתובת האתר לחיפוש במחשב היא: e-h.co.il

בכניסה ראשונה לאתר יש להיכנס עם שם משתמש וסיסמא:

- ✓ **שם משתמש:** מסי' הנייד ללא סימני פיסוק או רווחים - לדוגמא: 0526172456
- ✓ **הסיסמא** היא מסי' תעודת הזהות כולל אפסים בהתחלה, ומקף אמצעי לפני ספרת ביקורת אחרונה - לדוגמא: 02222222-2
- אין צורך לבצע התנתקות מהאתר ביציאה.

כרגע, כאמור, אנחנו עדיין עובדים על בניית האתר. כאשר תסתיים העבודה על האתר נספק הסבר מפורט מה יש באתר והיכן ניתן למוצאו.

חברים שזקוקים לעזרה בהתחברות והתמצאות, או שרוצים להעלות הצעות לשיפור ובקשות מוזמנים לפנות לענבל מלאכי:

מייל: ricuz@ein.co.il משרד: 2203, נייד: 052-6172456.

בהצלחה לכולנו,
ניצן שחף

נורית חישין ז"ל - קורות חייה

נורית נולדה ב- 6/2/1938 להוריה יפה וישראל (שרולק) עמית, במחנה של הקיבוץ בקרית חיים, זמן קצר לפני העלייה על הקרקע של עין המפרץ.

שרולק, ראש-השבט, היה אבא חם ומשפחתי, בעל תבונת כפיים וסבלנות אינסופית, שנהג לשיר ולהפליא בסיפורים לילדיו ונכדיו. יפה היתה לידי תמירה וכחולת עיניים, ממנה ספגה נורית את האהבה לשפה העברית ולקריאת ספרים, וחוש הומור דק ומתוחכם, שהפך לימים לתת-שפה משפחתית שכזו.

נורית גדלה והתחנכה בעין המפרץ, בקב' עופר, ובגיל הנעורים – בקב' אלומה במוסד החינוכי נעמן. כנערה ניגנה בפסנתר, בבגרותה שרה במקלה ותמיד אהבה מוזיקה קלאסית, הכירה יצירות רבות והאזינה לקונצרטים דרך קבע.

בצבא שירתה בחיל האוויר בתפקיד של מפתחת צילומי אוויר. במבצע סיני ב- 1956 תיעדה בצילומיה את שהתרחש בבסיס בימי הקרבות. הצילומים הודבקו ביומן מלחמה אישי, בו כתבה בכתב-יד קטנטן את חוויותיה ורגשותיה בימי המלחמה לצד תיאורים אותנטיים של מאורעות אותם ימים בארץ. היומן, בו רקום בתכים עדינים ומרגשים גם הקשר עם עודד, שמור אצל המשפחה עד היום. אוצר קטן, חתיכת היסטוריה.

בטיול י"ב של השומר הצעיר במדבר יהודה, הכירה את עודד הצנחן, שאבטח את הטיול עם הצוות שלו. עודד מספר שהתאהב בה ממבט ראשון, והתפלל שתהיה אשתו. בלילות הקרים במדבר הוא נתן לה את מעילו הצבאי, טמן בכיסים סוכריות ו... לקח לא מעט זמן עד שהבינה שהוא מחזר אחריה. כזו היתה, תמימה, יפת נפש ועדינה עד מאד.

בתום הצבא המשיכה לשנת שירות בקיבוץ בית ניר. עודד עבד בפלחה במושב קרוב, ונורית הזמינה אותו לגור איתה בבית ניר. מאז נכרכו חייהם זה בזה וב- 1960 התחתנו בעין המפרץ. היתה זו החתונה הגדולה ביותר בקיבוץ, 7 זוגות חגגו את נישואיהם והשמחה היתה רבה. נורית התלוותה לעודד והשתתפה איתו בכל ההרפתקאות, והיו רבות כאלה לאורך השנים. בבית ניר, למשל, נהגו לצאת לטיולי רכיבה על סוסים, וכבר אז ראה עודד עד כמה היא אמיצה וקשוחה מתחת לחזות העדינה שלה. הוא מספר על אירוע בו עברה סיירת צנחנים במסע-גמלים בסמוך לבית ניר. נורית ההרפתקנית, שלא רכבה על גמל מימיה, החליטה בספונטניות להצטרף למסע של כמה ימים, והתקבלה לשיירה ברצון ובשמחה.

כשחזרו לעין המפרץ עבדה נורית במילובר כ-10 שנים, ואח"כ הצטרפה לצוות הנהלת החשבונות של הקיבוץ. היא למדה כמה קורסים קצרים והשתלבה היטב הודות לקבלת הפנים החמה והתומכת של הצוות ובזכות פיקחותה וחריצותה.

ב- 1962 נולדה ביתה הבכורה יעל, כעבור 7 שנים נולד אדם ואחריו ירדן. ב-1971 החלה לעבוד בחינוך, ובמשך 10 שנים הייתה מטפלת מסורה ומשקיענית של קבוצת תומר. הילדים וההורים, שאהבו אותה מאד, שמרו לה חסד נעורים כל השנים.

בשנות ה-90 של המאה הקודמת, לאחר השתלמויות בקיבוצים אחרים, הובילה נורית את הקמת המחלבה בקיבוץ. עבודה זו היתה כרוכה במאמץ פיזי רב וכעבור שנתיים נורית בחרה לעשות שינוי והתחילה לעבוד כמזכירה בחשמליה. היא התמצאה והכירה את השטח היטב, היתה לעזר רב לצוות ולחברי הקיבוץ, שנהנו ממסירותה לתפקיד ומכישוריה הייחודיים בכל הקשור ביחסי אנוש. נורית עבדה בחשמליה 20 שנה, עד שפרשה לגמלאות.

במקביל לעבודה, החיים עם עודד היו מלאים ב"אקשן": בשנות ה-60 הם וכמה מחבריהם הקימו את מועדון השייט של עין המפרץ ועסקו בשייט מפרשיות תחרותי. נורית היתה שייטת תחרותית בדגם 420, והשתתפה באופן קבוע בשייט השנתי לקפריסין, שהיה מסורת במשך מספר שנים. בתום עידן המפרשיות הקטנות, ובעבודת צוות עם שרולק והלל, נורית ועודד בנו בנגריית הקיבוץ יאכטה משפחתית מעץ. בסיום הבנייה, רגע לפני שיט הבכורה לקפריסין, התגלתה דליפה בסירה. נורית הודיעה ש"לא מתאים לה לטבוע בים" וביטלה את השתתפותה, אולם בבוקר ההפלגה היא התייצבה והכריזה: "אם כבר טובעים – אז כולנו ביחד", והצטרפה. כזו היתה. ההפלגה עברה בשלום, כמובן, והמשפחה כולה המשיכה להפליג ביאכטה הזו שנים רבות. בהמשך הדרך הוזמנו והצטרפו להפלגות רבות, ליוון ולחופי תורכיה, ביאכטה מנועית גדולה של חברים הטוב אריה זלינגר. בכל ההפלגות הרבות שעשו, בכל מזג אוויר ובכל מצב רוח, קיץ-חורף-סתיו-אביב, נורית היתה היחידה מכולם שמעולם לא חלתה במחלת ים, ותמיד עודדה ותמכה וטיפלה בכולם.

כשהיאכטה נמכרה קנו החיטינים ג'יפ, והפכו לטיילי ג'יפים נלהבים בארץ ובחו"ל. טיולים רגליים אף הם היו אהבה גדולה. נורית נהנתה והתמידה בחוג המשוטטים של יוסף כהן ז"ל, ולא החמיצה אף טיול.

נורית אהבה ספורט. במשפחת חיטין נוהגים לומר בחיך שהיא-היא הספורטאית של המשפחה. היא השתתפה פעמים רבות בצליחת הכינרת, עד גיל 70. היא שחתה בברכה כל השנים, בקיבוץ ובקאונטרי בעכו, והתמידה ברצינות מעוררת השראה, בחוגים רבים ושונים של פילטיס, יוגה, מדיטציה, פלדנקרייז, שיטת אלכסנדר ועוד. היא היתה צרכנית תרבות נלהבת, וקונצרטים של מוסיקה קלאסית היו הבילוי האהוב עליה. חייה היו מלאים ועשירים בשיט ובטיולים, בספורט ובמוסיקה, בקריאת ספרים, בגינון ובקשרים חמים עם חברים ובני משפחה.

לנורית היה חוש הומור נהדר, שפה עברית עשירה, סבלנות וסובלנות נדירות, יכולת הקשבה והכלה, קבלה ונדיבות רבה לכל אדם באשר הוא. תמיד ראתה את החיובי בכל דבר ואדם, האירה פנים והפיצה סביבה אנרגיות של שלוה, יציבות ואהבה. ילדיה מדברים עליה באהבה כה גדולה, על טוב ליבה, האנושיות והרוחניות שלה. היא היתה אישה חכמה, מקורית ויצירתית שדיברה ונהגה בשפת הצניעות, הענווה וההתחשבות בזולת. מעטים הכירו כמה עקשנית, נאמנה ומדויקת היתה בענייני מוסר וערכים בהם האמינה. היא לא ריכלה, לא קיטרה ומעולם לא הסתכסכה עם אף אחד. היא דגלה במתן דוגמא אישית, וכך עשתה עד יומה האחרון.

נורית היתה פרטנרית מושלמת לעודד, אמא אוהבת, קשובה ומכילה לילדיה, וסבתא נפלאה ומצחיקה לנכדיה. היא ידעה להעניק תשומת לב ייחודית ואהבה רכה ומלטפת לכל אחד ואחת במשפחה הקרובה והמורחבת, ולכן הם קראו לה "מלאך" גם בחייה. אישה אהובה ויקרה, אבדה גדולה לכולנו!

אתכם אנחנו באבל ובעצב העמוק על לכתה מאתנו, עודד, יעל, אדם ושרון, ירדן ואילת, הלל ובטסי, ישי ודלית, הנכדים וכל המשפחה הרחבה. יהי זכרה ברוך!

כתבה: רחלי גזית

לזכרה של נורית חיטין ז"ל

נורית חברתי הנפלאה - סליחה!

אני יודע שאת לא רוצה הספדים. את, כדרכך מזה פ"ג שנים, מעדיפה להיפרד בשקט, בלי צלצולים אבל אולי עם צלילים וזמזומים? אני מתנצל בפניך ובפני החברים שהזכרונות מתרוצצים בראשי הקודח, ולא מצליח לי לתפור את הסיפור כהלכתו וכסדרו. אולי עכשיו,

כשנפרדת מגופך הדואב ומהמכאובים, את ממריאה ומזמזמת את "לנדוד לנדוד תשוקת שומרים"?

בטח לקחת איתך את המשרוקית של העופרים, אז תשרקי להם בין הרקיעים את השריקה של הקבוצה, יבואו אליך אורי ורמה וצרי ואילנה ומיכה מהעופרים. יחד תתיישבו על ערימת החול ליד הסליק של רפתא, ותשחקו במשחקי ילדים כמו אז שהכלניות האדומות, הבריטים, לא מצאו את הרובים.

ואולי את, הילדה הצנומה והזריזה, חוזרת להיות המהירה שבקבוצה? איך הפתעת אותנו כשבטיול הדרומי הצמדת אליך את המלווה מהצנחנים, ומאז אתם ביחד, בונים סוכתכם לחוף הים ומשיטים - תחילה ב- 420, ובהמשך עולים על הדוגית ואפילו נפרדים מהחופים ומגיעים עד ליוונים.

הי, אולי תמצאי במרומים פסנתר שבנעורייך השקעת שעות על שעות בצליליו הענוגים. לא זוכר אם זה שופן או אחרים. אנחנו התגאינו - את מעופר-אלומה המיוחדים...

לימים נפגשנו כהורים. לא לאמין, את עם אדם ואני עם ירון, ולא מצליחים להבין איך כל השנים חולפות, ואנחנו, שרצינו להישאר בנעורים, כבר בוגרים!?

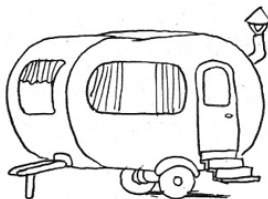
זיכרונות הם לא ניחומים. צריך להשלים עם זה שבעשור התשיעי זה לא הולך למישרים. אין לי את הפנקס הקטן שאת היית השומרת הנאמנה שלו, ותמיד כשצריך היה לזכור את המילים, שלפת אותו והזכרת לכולנו, כך צריך לשיר את האוצר שאגרנו במשך השנים.

הילדה המהירה והזריזה שוב השארת אותנו מאחור. נותרנו לא מתרגשים – בוכיים. פעם ברכנו חזקי ואמצי כשנפרדים – מה אומרים עכשיו לחברה נפלאה, שותפה לשבילים שפג האוויר בריאותיה וקולה דמם? אני חסר מילים.

להתראות בשחקים,
אמציה

הודעה מסידור רכב/ הדגון

בתקופה האחרונה קיים לחץ הזמנות גדול בסידור רכב. נא לקחת בחשבון התערבות יתר של סדרן הרכב בשיבוץ רכבים. עובדי חוץ, תלמידים ומזמינים סדרתיים שמזמינים זמן רב מראש, יאלצו גם הם להישאר ללא רכב.

מפגש בנושא משכנתאות

בונים חדשים, משפצים או מתעניינים – הנכם מוזמנים למפגש עם יועץ משכנתאות אסף ג'רבי, לשמוע פרטים בנושא משכנתאות לחברי קיבוץ. **ביום שלישי 9.3.2021 בשעה 20:30 במועדון לחבר**

להודות תמיד נעים מאוד...

כל אדם תמיד שמח לקצת תשומת לב, חיבה ורצון לסיוע, ועל כך אני רוצה להודות ליונה, עם ליבה הטוב והמיטיב, שעזרה לי לשוב ולמצוא את דרכי הבטוחה לחדר האוכל שלנו, שגם הוא טוב ומיטיב, אך מסיבותיי שלי מצאתי עצמי בניתוק רב ממנו. יונה היא זאת שבלב חם ורצון לתמיכה ועידוד עזרה לי לשוב וליהנות מאותו מקום, ובכלל מודה אני ליונה על רצונה הכנה והלבבי לעזור ולסייע בכל. אני אישית נהנית מכך, ומודה לה מחום ליבי.

אמירה

תיקון

בעלון הקודם פורסם פירגון לחוות המיחזור, על הארגון והנגישות במקום. מהפרגון נשמט בטעות שמה של **חופית קלברג**, שמפעילה את המקום. עם חופית הסליחה.

הודעות ממתחם עין המפרץ סנטר

- לכבוד יום האישה מוזמנות כל הנשים היוצרות והמוכרות בדוכנים להגיע ולפתוח דוכן - ללא עלות - בימים ראשון ושני 7-8.3.21 בשעות 10:00-18:00 במול של המתחם, לא דוכני אוכל. הרשמה ותיאום מראש בטלפון 04-9555001 או במסנג'ר, או הפרטי של יונית מנהלת המתחם או של המתחם, השאירו שם וטלפון ונחזור אליכן.

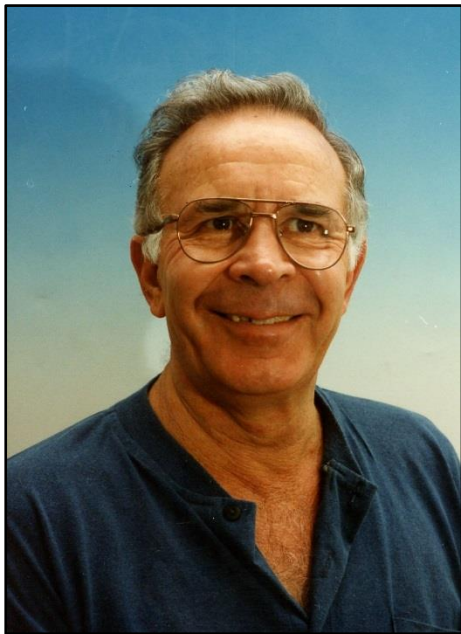
- שוק רמלה לוד פתוח בימי שבת, מוזמנים!

צ'יקוניה

המעוניינת/ת להשתתף בשיעור צ'יקונג שיערך בעין המפרץ בשעה 18:00 או 19:00 מוזמנת/ת ליידע את אהובה רוטמן. השיעור נערך בישיבה + עמידה, מתאים לכל הגילים - מתיכון ועד 120 שנה.

שמואל אטד ז"ל – קורות חייו

שמואל נולד להוריו רחל ויונה ב- 1935 בסופיה, בירת בולגריה, בן יחיד להוריו. היה קשור מאד לאמו. אביו היה מומחה לתיקון מכונות טקסטיל. המשפחה גרה מחוץ לעיר בבית שהיה שייך ליהודי – והם שמרו על הבית. שמרו קצת על המסורת היהודית בעיקר על ידי כך, שחגגו חגים יהודיים יחד עם המשפחה הגדולה מצד האם, איתה היו בקשרים חמים.

כשהגיעו הגרמנים לבולגריה במלחמת העולם השנייה היה שמואל בן 8. ערב המלחמה היו בבולגריה כ- 50 אלף יהודים, וכמעט שלא היתה אנטישמיות במדינה, בה חיו יחד בני לאומים רבים: בולגרים, יוונים, תורכים, רומנים, יוגוסלבים ויהודים. הממשלה, הכמורה והמלך הגנו על

היהודים מול הגרמנים והצילו אותם מרצח ומהשמדה. היהודים הועברו לכפרים ולעיירות קטנות בלב הרי הבלקן, רחוק מעיני הגרמנים. ארגון הגיוינט דאג להם לארוחות חמות, ושמואל מספר, שמשפחתו לא סבלה מהנאצים וכילד נהנה מהשנים האלה, בהן לא היה חייב ללכת לשום מסגרת. בולגריה השתחררה ב- 1944. שנה לאחר מכן נפטרה אמו של שמואל בעת לידתה. גם התינוקת שילדה נפטרה, ושמואל סבל מאד מהמצב בבית. סבתו באה לטפל בו. אביו התחתן בשנית ויחד עלו לארץ ב- 1948 דרך יוגוסלביה.

בארץ הגיעו למעברה בפרדס חנה, יחד עם עולים רבים מבולגריה. היה חורף קר והמשפחה גרה באוהל, כשתנים מגיעים בלילות ממש לפתחו. אמו החורגת של שמואל פחדה והמשפחה חיפשה לעבור למקום אחר. באותו זמן היה צורך בזגגים ובנגרים בירושלים, מלאכות שאביו של שמואל התמחה בהן בבולגריה. האב התנדב לעבור לירושלים, וכך עברו לגור בשכונת בקעה עם עוד 2 משפחות, בוילה של ערבים שברחו מירושלים במלחמת השחרור.

לשמואל לא היה טוב בבית ובמשפחה, ובעזרת אחת הדודות הצליח לשכנע את אביו ללכת לקיבוץ. בעזרת משפחתה של אותה דודה הגיע לחברת הנוער "מרד" בעין המפרץ, והוא בן 13. לשמחתו, הכיר כמה מחברי הקבוצה עוד מבולגריה, והדבר הקל עליו את הקליטה בקיבוץ. זמן קצר לאחר בואו לקיבוץ התבקש לעבוד בפלחה, מקום עבודה מאד נחשב אז בקיבוץ. שמואל היה גאה ושמח על האפשרות לעבוד בשדות על טרקטור – והתמיד בעבודה זו עד הגיעו לגיל 35. ב- 1953 התגייס לצבא, ושירת בנחל יחד עם בני חברת הנוער. בשלב מסוים בצבא מילא תפקידים של קצין מבצעים, למרות שלא עבר קורס קצינים. באחד הימים בפיקוד הנח"ל פגש בשלומית, שהיתה גם היא נחלאית, ומאז הם ביחד. נישאו ב- 1958 בקיבוץ, וגידלו יחד 4 ילדים: זיו, רחלי, מיכל ומירב ומשפחה לתפארת.

בשירות המילואים היה שמואל בשריון, השתתף במבצע סיני, במלחמת ששת הימים ובמלחמת יום הכיפורים. בכל מלחמה נשאר עוד כחצי שנה אחריה בשירות מילואים פעיל. במלחמת יום הכיפורים שירת בסיירת של חטיבת השריון 188, שסבלה אבדות כבדות מאד ברמת הגולן.

כאמור, עבד שמואל בפלחה עד גיל 35. תובל צור היה אז מרכז המשק, וביקש משמואל לעבור לימא. בתחילה התנגד מאד, אך לבסוף קיבל את הדין, ומאז שנת 1965 עבד בימא במשך 50 שנה, עד פרישתו ב- 2015. כשהתחיל לעבוד בימא היה זה מפעלון קטן בן כשנתיים, ושמואל מונה במהרה לסדרן העבודה של המפעל. ב- 1972 נשלח לקורס ניהול ייצור, ומשנת 1975 נעשה מנהל הייצור בימא וחבר בהנהלת המפעל. כעשר שנים שימש בתפקיד זה, במסגרתו

השתתף בקליטת מכונות חדשות, הטמעת שיטות עבודה חדשות והרחבת כושר הייצור של המפעל. כדי להתאים את ימא לדרישות השוק ולאילויות הנדרשות לשיווק התוצרת לחו"ל, מונה שמואל לעמוד בראש הקמת מעבדה לאיכות ולחזוק הקרטונים. לשם כך יצא ללמוד בפקולטה להנדסת ביוטכנולוגיה ומזון בטכניון, ועם סיום הלימודים הקים את מעבדת האיכות בימא. במהרה הפך למומחה מספר 1 בארץ בכל הקשור לחומרים ולתוצרת בהם ימא עוסק. בעקבות המומחיות הרבה שלו, הוזמן שמואל ע"י מכון התקנים הישראלי להשתתף בכתיבת התקן הישראלי לקרטון גלי ולמוצרים.

ב- 20 השנים האחרונות של שמואל בימא הכפיל המפעל את כושר הייצור שלו כמה פעמים, ושמואל ידע לתת תשובות בתחום פיתוח אריזות חדשניות ובעיות איכות ללקוחות המפעל בכל הארץ. ניתן לומר בביטחון, ששמואל היה עמוד תווך חשוב בהפיכת ימא למפעל מוביל בתחומו בישראל כפי שהוא היום. הדייקנות, היסודיות והמקצועיות שלו בכל הקשור באיכות הנייר והקרטון, והאמינות במציאת פתרונות לבעיות היו לשם דבר בתחום. במקביל לעבודה ובנוסף לה, היה שמואל פעיל בוועדות רבות בקיבוץ במהלך השנים, כגון מרכז ועדת דיור, חבר ועדת בנים, ועדת חברים וועדת משק. בתחילת שנות ה- 80 היה מדריך של קיבוץ אדמית.

בנוסף לכל אלה ולהיותו איש משפחה חם ואוהב, היה גם בעל נפש של אמן! שמואל אהב תאטרון, השתתף בקורס למשחק של "בימת הקיבוץ" בתנועה הקיבוצית והופיע בתפקיד המרכזי כיפת הגלעדי בהצגה "בן האחרת" בחגיגות חצי היובל לעין המפרץ. כמו כן עסק בצילום לאורך שנים כחובב, והציג כמה תערוכות צילום בקיבוץ ובקיבוצים אחרים. תמונות שצילם התפרסמו לא אחת בעלון הקיבוץ ובעיתונות של הקיבוץ הארצי. כאדם היה שמואל איש של שלום, נהג להקשיב לאנשים, לקבל דעות שונות מדעתו, לקיים דיונים בוועדות בהן השתתף, כשהיו קונפליקטים וחילוקי דעות. איש נעים הליכות ואנושי. אתכם אנחנו באבל ובכאב על לכתו מאתנו, שלומית, זיו ואליסון, רחלי ועודד, מיכל וישי, מירב ודניאל, הנכדים הרבים, המשפחה הרחבה והחברים. יהי זכרו ברוך! כתבה: רחלי גזית

נפרדים משמואל

אבא היקר,

את מכתב הפרידה הזה אני כותב לך בראשי כבר שנתיים. שנתיים של פרידה איטית וכואבת. ראשית אזכור אותך כאיש משפחה חם, אוהב, מקשיב, תומך ומסור. לא מרבה במילים, מרבה במעשים. כך תמכת באמא במחלתה לכל אורך הדרך, וכך תמכת וקיבלת אותנו ואת בני ובנות הזוג שלנו ללא תנאי ובאהבה גדולה. כך הקמתם אתה ואמא משפחה לתפארת. שנית כאדם חרוץ, יסודי, סקרן, חקרן ודקדקן במובן החיובי. יצירתי, לומד ומשתפר כל הזמן. כך היית בעבודתך בימא שכל כך אהבת וכל כך התגאת בהצלחתה, וכך גם אנחנו התגאנו בך על הצלחותיך.

שלישית על אהבת החיים שלך. הטיולים עם אמא בארץ ובעולם והסיורים המקצועיים הרבים שעשית שהביאו גם את האהבה לאוכל ויין. באהבה זו הדבקת גם אותי. קשה היה שלא להידבק. אחרי כל סיור מקצועי או טיול חזרת עם סיפורים מגרים על מסעדות, מאכלים ומשקאות. אני נזכר בחיוך איך אחרי שהיית בסיור בקובה מטעם ימא שתינו מוחיטו כל הקיץ, או אכילת נמלים מטוגנות כאפריטיף במסעדה במקסיקו, ויש עוד המון סיפורים כאלו.

אותה הסקרנות ולמידה עצמית הביאה אותך להתנסויות קולינריות בארוחות המשפחתיות בשבת בערב. כל שבת מאכל אחד חדש (סקרן אמרנו?), תמיד בהכנה מדויקת עם הערות בכתב יד על גזרי

העיתונים או שולי דף ספר הבישול, כמו "טעים, פחות סוכר, טיפה יותר לימון, גזר לחתוך יותר דק". וכמובן את אהבתך ליין שאותה הגשמנו יחד בהקמת היקב, ואותה אמשך בגאווה עוד שנים רבות. הרבה עוד אפשר לספר עליך אבא, אך זה הזמן להיפרד. היית עבורי השראה גדולה למקצועיות, לעבודה קשה, לסקרנות וליצירתיות. דברים אלו אני כותב בשמי, אבל אני משוכנע שכל המשפחה המורחבת מרגישה כך. היה שלום אבא יקר, אתגעגע אליך המון. מבטיח לשמור על אמא כמו שאתה היית עושה אילו יכולת.

באהבה גדולה,
זיו

אי אפשר לסכם חיים של בנאדם.

ומה אפשר להגיד על אבא שלי, אבא שלנו? נגיד שהיה איש עדין, גבר יפה וזקוף, איש חכם, סקרן, רב כישרונות, איש חם, איש מיוחד. כל מה שנגיד לא יכול להכיל את מי שהיה. אי אפשר לסכם חיים של בנאדם. אבא שלנו חי חיים מלאים, עשירים. הוא הצליח להוציא את המקסימום מהקלפים שהוא קיבל לפני ובמהלך 85 שנה. הוא נולד כסמי אדטו, והספיק לקבל אהבת אם ומשפחה רחבה במשך 10 שנים. זה קלף חזק, מכונן! אח"כ החיים הקשו, אפילו התאכזרו אליו. והוא הצליח לברוא את עצמו מחדש בכוחות עצמו כאן בישראל, בקיבוץ כשמואל - שמוליק אדטו. ביחד עם אמא שלנו הם יצרו בכוחות עצמם קלף חזק ועמוק במיוחד - זוגיות עוצמתית ומלופפת של 65 שנה. ואותנו, את משפחת אטד, עם קשיים ואסונות ועם כוחות מטורפים שהיו להם. הוא ברא ויצר את עצמו בכל תחום בחיים, שמוליק אטד. אוטודידקט חריף שכל, קפדן ויוזמתי, יצר מקצועיות ברמה בינלאומית. הוא שיחק, צילם, סייר, טייל בכל העולם, העמיק בעולמות שלנו ושל הנכדים. הוא הלך קדימה בכל הכוח. בעדינות. כי זה מה שאפשר להגיד עליך אבא, איש של שילובים. שילוב של רגישות ואינטואיציה ביחד עם חשיבה אנליטית. איזה קלף!! השנים האחרונות היו חלק מחייך, אבל שינו אותך לבלי הכר. המוח שלך, השכל החריף, המדויק והמבריק שלך הלך והצטמצם, ואתה הלכת ונעלמת. אכזריות המחלה שלטה בך ובנו. הכאב היה גדול. סוף החיים שלך היה כמוך - אצילי, עדין ושקט. הצלחת להשתחרר מכבלי העולם והמחלה, כשאנחנו ואמא לצידך. אי אפשר לסכם חיים של בנאדם. אפשר לעמוד כאן ביחד ולהוקיר את הקלפים שנתת לנו. תודה אבא, זכרך ברוך איתנו לתמיד.

מיכל

תודות - התקבלה תודה מאילן גורי, שדרך חוות המיחזור אסף פרטי לבוש על מנת לתתם כתרומה לרועי צאן בבקעת הירדן.

לכל חברי עין המפרץ,
אלופים אתם! שברתם את שיא גינס באיסוף פריטים לטובת הרועים, אוכלוסייה מוחלשת וענייה. המעילים הנעליים ובגדי הילדים ובכלל יחממו את יושבי בקעת הירדן, ומחממים את ליבי לראות שחרף היות יהודים משיחיים המטרידים ובעצם מנסים ליצור טיהור אתני, ישנם גם ישראלים טובים שלהם אדם הוא אדם באשר הוא אדם. אז בשמם של הרועים מודה לכם אנשים טובים היודעים את הערך.

אילן גורי

מהנעשה במרכז קהילתי נעמן

"ירוק ומלאכלא מלאכלא" – עלויות הארכת הקהילתי חוזרות ובאות!

"שמחה רבה, שמחה רבה, אביב הגיע פסח בא", כמילות השיר... אז האביב אוטוטו כבר כאן, בקרוב נחגוג שבועיים עם מגוון פעילויות ביישובי המועצה ברוח האביב וחג החירות הקרב ובא. הפעילויות תתקיימנה בין התאריכים 14/3/21 עד 26/3/21, ותכלולנה סדנאות והפעלות לכל המשפחה עם 'החברה להגנת הטבע', ערב 'לא נפסיק לשיר', חידונים, טיולי משפחות בטבע, פעילויות יצירה עוד ועוד.

על פי המתווה העדכני, חלק מהפעילויות תתקיימנה מרחוק דרך הרשתות החברתיות והאפליקציות למיניהן, וחלקן ביישובים עצמם (בקפסולות יישוביות כמובן) ותתואם מול רכזי התרבות שיפרסמו ביישוב.

הפעילויות בשיתוף מרכז תרבות, מחלקת איכות סביבה מטה אשר ומחלקות המרכז הקהילתי והמועצה. הפרטים המלאים ממש בקרוב, עקבו אחרי הפרסומים.

★ התוכנית נתונה לשינויים בהתאם לתקופה

"הריקוד זה החיים שלי"

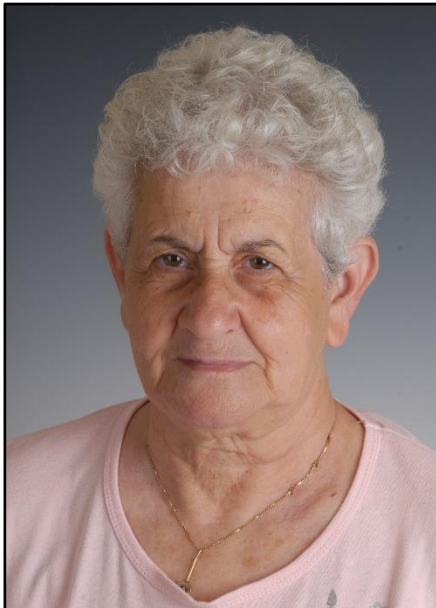
במסגרת התו הירוק (מתחסנים/מחלימים) חזרנו גם לרקוד! התגעגעתי כל כך לראות את כולם, את הרוקדים מפוזים, את המרקידה **תמי דביר**, להיפגש שוב עם אנשים, לשמוע שוב את השירים היפים של פעם... ההתרגשות היתה גדולה. עמדתי והבטתי במעגל בחיך גדול (מתוך המסכה), כשאחת הרוקדות יצאה רגע מהמעגל, התקרבה לעברי ואמרה בשמחה: "הריקוד זה החיים שלי", כשהיא מצביעה לעבר הרוקדים, זה היה בשבילי רגע קסום! עוד חזרנו לאימוני פילאטיס עם המאמנת **כבי דש**, חוג ציור למבוגרים עם **ליאור קימל** בלוחמי הגטאות, סדנת מיינדפולנס ועוד.

בתמונה: מעגל הרוקדים עם המרקידה תמי דביר (במרכז המעגל)

זהו להפעם,

מיכל - 050-6952114

בית עין המפרץ
אבל על מות חברתנו היקרה
חנה שילה ז"ל
שהלכה לעולמה ב- 26.2.2021
י"ד באדר תשפ"א
תנחומים למשפחה

חנה שילה ז"ל – קורות חייה

חנה נולדה ב- 22/2/1937 בעיר אדירנה על גבול תורכיה – יוון - בולגריה, שאז היתה עדיין כפר קטן, להוריה מנחם וזינבול יפה. הסבים מצד האב מוצאם מקווקז ועסקו בפחחות, ומצד האם מוצאם מתורכיה ועסקו במסחר בגבינות. חנה לא זכתה להכירם. לחנה אח אחד ושתי אחיות, איתם שמרה כל השנים על קשרים חמים. המשפחה סבלה מעוני רב. באדירנה היו יהודים מעטים, והמשפחה חיתה בין תורכים. זמן קצר לאחר לידתה של חנה עברה המשפחה לאיסטנבול במסע רגלי של 250 ק"מ (!) וגם שם חיו רק בין תורכים. עם זאת, לא סבלו מאנטישמיות. שני ההורים היו בני אותו הכפר, ולאחר מלחמת העולם הראשונה מצאו את עצמם היחידים מבני גילם שעדיין לא נשואים – מצב שגרם להם להתחבר יחד ולהתחתן. האם ידעה כמה שפות, חיתה תקופה מסוימת ביוגוסלביה והיתה משכילה יותר מהאב. זיכרונות הילדות של חנה מבית ההורים ומהמצב הכלכלי של המשפחה קשים. היא גדלה בזמן מלחמת העולם השנייה, אביה נלקח לצבא לפרקים והאם והאחיות עבדו קשה בבתים אחרים כדי לפרנס את המשפחה. העוני היה גדול מאד והקהילה היהודית עזרה רבות, הן בדאגה למזון ולבגדים והן בדאגה לחינוך הילדים בבתי ספר יהודיים. בית הספר היה ברמה גבוהה. חנה למדה עברית וצרפתית ובבית דיברו ספניולית ותורכית, כך ששלטה בארבע שפות. כמו כן, קראו בתנ"ך ושמרו על החגים היהודיים. בית הספר היה עבור העשירים במיוחד – וכצדקה גם עבור העניים ביותר, בתנאי שיצטיינו בלימודיהם. חנה אכן הצטיינה בלימודיה. מיד עם סיום מלחמת העולם השנייה התחילו היהודים באיסטנבול להתארגן לעלייה ארצה, וביניהם גם אחיה ואחיותיה של חנה. היא עצמה עלתה עם הוריה בשנת 1949. אחותה הגדולה הספיקה בינתיים להתחתן עם בן מחברת נוער מפולין, והגיעה איתו לעין המפרץ כחלק מההשלמה הפולנית. היא הביאה לקיבוץ אחות נוספת, וחנה גרה עם המשפחה בתחילה בבית עולים בפרדס חנה ולאחר מכן בכפר סבא, שם קיבלו דירה מהסוכנות היהודית, ושם חיו אחיות של האם ומשפחה רחבה גדולה. חנה המשיכה ללמוד בבית ספר בשנים הראשונות לאחר עלייתה ארצה, אך הוריה רצו שתעבור לקיבוץ לחיות עם אחיותיה בגלל המצב הכלכלי הקשה של המשפחה. חנה, שהיתה ילדה בת 13, התגלגלה למרות רצונה לעין המפרץ, והצטרפה לחברת הנוער "להב", שכבר התחנכה בקיבוץ כשנתיים. אם היתה נשארת בבית ההורים, היתה

נדרשת ללכת לעבוד לפרנסת המשפחה. בקיבוץ יכולה היתה להמשיך ללמוד ולחיות בהתאם לגילה. חנה למדה למצוא את הטוב בכל מצב, למרות שחשה מגורשת מבית ההורים ולמרות שחבלי הקליטה בקיבוץ היו קשים. היא מעידה על עצמה שהיתה נערה חנינית עם שתי צמות יפות, הרבתה לרקוד ולשיר ונהנתה ממחזרים רבים. עד מהרה התחברה עם ניסים זוהר, שהגיע לחברת הנוער עוד לפניו. חנה מספרת, שההשכלה שרכשה בקיבוץ ואורח החיים שחוותה הפכו אותה לאישה משכילה ובעלת מטען תרבותי רב יותר מכל בני המשפחה האחרים. היא שמרה כל השנים על קשרים טובים עם המשפחה הרחבה, ונחשבה ביניהם תמיד למיוחדת ביותר. לאחר סיום הלימודים בקיבוץ ובמוסד החינוכי נעמן התגייסה לצבא, והיתה בנח"ל עם כל חברת הנוער. במסגרת הנח"ל היו בקיבוץ גבולות, הקימו היאחזות בשם "שדמות שיזף" והיו בשל"ת (שירות ללא תשלום בקיבוץ, חלק מהשירות בנח"ל) בקיבוץ חורשים. בתקופת ההיאחזות היתה האקונומית והמבשלת לכל חברי ההיאחזות ולחיילים רבים שהצטרפו אליהם בזמן מבצע סיני, והיתה גאה בכישרונות הארגון והבישול שלה. בהיותם עדיין בצבא התחתנו חנה וניסים בעין המפרץ יחד עם כמה זוגות מהקיבוץ. החתונה בקיבוץ היוותה חוויה מיוחדת במינה, גם עבור חנה וגם עבור כל משפחתה הרחבה. במהרה היתה חנה בהריון עם בנה הבכור, ניצן, השתחררה מהצבא ונשארה לעבוד בקיבוץ, בעוד ניסים בצבא עם בני הגרעין. חנה התחילה לעבוד כמטפלת בחינוך בגיל הרך. לדבריה, מטפלת ילדים הוא המקצוע של חייה. ב-1960 נולד בנה השני, עופר. בינתיים השתחרר ניסים מהצבא, ויחד הלכו לשנת שירות לקיבוץ בית ניר, עם עוד כמה זוגות מעין המפרץ. חנה ניהלה את המטבח בבית ניר והיתה המבשלת של הקיבוץ. כשחזרו לעין המפרץ נפרדו דרכיהם. ניסים עזב את הקיבוץ והלך ללמוד משחק. חנה ניהלה את חדר האוכל ולאחר מכן חזרה לחינוך. באותה תקופה התחיל הקשר שלה עם שאול, שהיה צעיר ממנה בכמה שנים. שאול קיבל אותה באהבה רבה יחד עם שני בניה, אליהם התייחס כאל בניו שלו וגידל אותם עם הבנים שנולדו לחנה ולו, דורון ורם. חנה מספרת, שהבית שהקימו יחד הוא הבית המרכזי של כל המשפחה, ארבעת הבנים וכל הנכדים, כולם קשורים אליהם מאד. משפחה חמה וטובה. חנה למדה טיפול בילדים באורנים וגם כמה קורסים בחינוך במדרשת רופין ובחיפה, ואהבה מאד את עבודת החינוך. 5 שנים היתה המטפלת של חברת הנוער "מעין", והיוותה עבורם אמא ומחנכת כאחד. כשחגגה 80 הם עדיין זכרו לה חסד נעורים וכתבו לה דברים נפלאים. מדבריהם המרגשים: "היית בשבילנו הכל, אמא תומכת מקשיבה ומייעצת, דואגת לכל צרכינו, מגינה עלינו... ותמיד תמיד לאורך כל השנים היית שם בשבילנו. אישה כה מיוחדת, לב שמלא בטוב..." וכן: "אמא, מחנכת, יד מלטפת, אוזן קשבת, נשמה חמה ואוהבת... נשמתי הענקית יכולה היתה להכיל את כולנו... רק אדם עם לב רחב ונתינה אין סופית מסוגל לתת כל כך הרבה אהבה והבנה לקבוצת ילדים...".

כשסיימה עם עבודת החינוך, עסקה חנה בתפירה, בסריגה ובעיצוב בגדים במסגרת מפעל "סן סן" הקטן שהוקם אז בקיבוץ. בנוסף, אהבה מאד לצייר ואף למדה כמה שנים ציור, אהבה בעלי חיים, ומעל הכל אהבה אנשים!

חנה סבלה מבעיות בריאות שונות לאורך השנים, והיא מעידה על עצמה שלא היו לה חיים קלים. עם זאת ואולי למרות כל זאת, היתה אישה אוהבת חיים, מלאת שמחת חיים וטוב לב, אישה ששמחה לתת לאחרים כמיטב יכולתה.

אתכם אנחנו בעצב ובכאב עם לכתה מאתנו, שאול, ניצן ופניה, עופר וציפי, דורון ואלה, רם ומיכל, הנכדים וכל המשפחה הרחבה. יהי זכרה ברוך!

כתבה : רחלי גזית

חנה

אתמול נפרדתי מחנה והיא עברה לביתנו. תהליך הפרידה היה ארוך, ונמשך לאורך 4 שנים של מחלת הדמנציה. לאט לאט הזיכרון ירד, היכולות והכישרון של חנה בכל שטח שהיא עסקה- בישול, תנוך תפירה, נעלמות, ואחר כך בתחביבים כמו רקמה, סריגה, קרמיקה, ציור. בכל מה שעשתה היא תמיד הצטיינה.

ביחד חיינו מעל 50 שנה. תמיד ביחד בהבנה ובעשייה. גידלנו את הבנים, חיבקנו את הכלות והנכדים, שהם מרכז חיינו וגאווה. המחלה הופיעה ולאט לאט כרסמה בכל. לפני כשנה וחצי כבר לא יכולנו להמשיך לבד ולקחנו לעזרה עובדת זרה – מדינה. המצב החל להתדרדר ולהיות קשה יותר. כבר אין זיכרון, קשה לשוחח ולעשות דברים ביחד. ניסינו להפעיל אותך, לעשות התעמלות, הליכה שבה הצטיינת, לצייר מנדלות ואפילו לפתור תשבצים ביחד איתי. אבל עכשיו את כבר לא יכולה להתרכז. והכאבים, הכאבים בכל הגוף ובראש הורגים אותך ואין אפשרות לעזור וקשה לישון ומופיעים הכעסים וההתנגדויות, ואני יודע שזאת כבר לא את, זאת לא חנה וצריך לעזור, לטפל ולתת לך עוד טיפת חיים, עוד קצת ליהנות מהבנים והמשפחות. ראינו עד כמה הם אוהבים, עד כמה הם נהדרים, ואת מתעוררת לחיים. עכשיו הכל נגמר, הרוח, הנפש וכל מה שהיית כל החיים עלו לשמיים. נשאר רק הגוף הסובל והכואב, הגוף שמצפה להצטרף לנשמה, ואני בוכה. אמשך לתמוך בך ככל יכולתי, ואני מאחל שהגוף יצטרף במהרה לנפש ושתגיעי לשקט ושלווה. אוהב אותך ואמשך לאהוב, אני שאול

אמא

זה מספר שבועות שאנו יודעים שהסוף מתקרב, אבל עכשיו כשהגיע הרגע הלב מסרב להיפרד. קשה לסכם חיים שלמים במספר שורות, האם לספר על הצד היצירתי שלך, איך אהבת לאפות, לצייר ולתפור. או אולי לספר על האהבה והרגש שהענקת לאנשים סביבך, בעבודה עם ילדים ונוער ולכל מי שרק היה זקוק לאוזן קשבת. בשנה האחרונה המחלה הבליטה מספר תכונות אופי בולטות שלך. האהבה והרצון לפגוש את הילדים והנכדים כמה שיותר, גם כשקשה ויש כאבים, כשהנכדים מגיעים את מתעוררת לחיים, שואלת, מתעניינת, וכמובן גם מגישה ממתקים. ראינו גם את הקשר העמוק והאהבה בינך ובין אבא. את מבחינתך, שהתעקשת להישאר בבית צמוד אליו, והוא שטיפל בך במסירות, סבלנות והכלה. האמת אמא, שביני לביניך אין צורך במילים. את תמיד ידעת לקרוא ולהבין את הרגשות שלי. מספיק היה מבט בעיניים או ליטוף ביד כדי לדעת שאת תמיד איתי. אני בטוח שגם עכשיו אחרי לכתך אנו נמשיך לתקשר במחשבות, בזיכרונות, וכמובן עמוק בלב. אוהבים מאוד, רם, מיכל, חן ונוי

אימא יקרה - ככה קראתי לך שנים...

מהיום שהכרנו בשנת ה-80 אמרת לי שאני אהיה הכלה שלך. הכלה הבוגרת של הבן הבכור. אהבתי כל כך את השיחות שלנו. היינו מדברות על הדמיון באירועים של חיינו. העלייה לארץ, הקליטה בקיבוץ, הקשיים, הזוגיות, המורכבות בלהתחיל חיי משפחה חדשים כבר עם שני ילדים אי שם בשנות ה-60. אפילו משפחה היתה לך בברזיל... היינו מדברות על הקשר כלה וחמה – היינו אנטיזזה מוחלטת של הסטריאוטיפ... היינו אומרות שלך היה העבר עם ניצן (בן), לנו ההווה ולי העתיד.

אני כותבת ולא מאמינה שזה בלשון העבר. כמה אהבתי אותך, גיבורה של החיים ודוגמה עבורי, מנצחת עם כל משמעות המילה.

אישה נעימת הליכות, לא היה אדם שלא אהב אותך. טורקיה בנפש עם בורשט באופי. שמרת עלינו בדרך שלך עם החמסות והעין הרע. כל חג מאכל משלו, כל לידה או יום הולדת שלי עוגת שושנים. הנכדה הראשונה, האהבה הכל כך גדולה לנכדים (9 במספר, שני נינים והשלישית בשעה טובה בדרך). לכל אחד ידעת בדיוק מה הוא אוהב.

כמה נעים היה לפגוש אותך. אישה חכמה, מוכשרת, טובת לב, אך לא? אשה שכל כך אוהבת בעלי חיים לא יכולה להיות אחרת, בעיקר חתולים. סיימת את הפרק שלך כאן בידיעה שבנית משפחה גדולה, אוהבת ומאוחדת.

אני גאה שיכולת לקראות לך אימא, אני גאה שהכרתי אותך והייתי חלק מחייך ואת מחיי. נוחי על משכבך בשלום, אנחנו כאן נזכור אותך תמיד.

אוהבת לנצח,
כלתך פניה

קשה להתחיל מאיפה להתחיל ברגעים כאלה, נגמרות המילים ונשאר רק שקט. אנחנו מנסות לחשוב איך אפשר לסכם בן אדם כמוך, מה אפשר להגיד בזמן כל כך קצר, כשהיכרות כל כך עמוקה וארוכה.

אנחנו חושבות שהמילים היחידות שיכולות להגדיר אותך בצורה הטובה ביותר ברגע כזה - ואנו מאמינות שכולם יסכימו איתנו - זה אהבת חיים. היכולת שלך לגעת בכולם ולאהוב את כולם בלי תנאים, החיוך המיוחד שלך שנותן תחושה של קבלה, חמלה ואהבה. עיניים טובות וידי זהב שעשו את המסאז' הכי טוב בעולם, השקט שנשאר זה השקט שלך, כי ככה היית - בשקט ובצעדים רכים עוזרת ונותנת מעצמך ללא תנאים.

אנחנו חושבות על העונה הנוכחית שמגיעה אלינו כמה היא מתאימה לך... הכל מתחיל לפרוח, בדיוק כמוך. כמה אהבת חצאיות ושאלים פרחוניים. השמש יוצאת ומאירה פניה בדיוק כמוך, תמיד מקבלת את כולם באור עם חיבוק גדול וקריאת "היי חמודה" כשנכנסנו לביתך, מלווה עד הדלת ואפילו עד קצה המרפסת כשהגיע הזמן ללכת, רק בשביל עוד כמה שניות של ביחד. עם האפייה שלך אף אחד לא יכול היה להתחרות, וגם כשנסינו זה אף פעם לא היה יוצא אותו דבר. לא פספסת את הביקור השבועי עם סבא, מצוידים בשתי שקיות פלסטיק קשורות בסרט אדום ובתוכן עוגיות חמות, שרק את ידעת ואהבת לעשות. תמיד היית מאורגנת כך שלא ייחסר לנו דבר. היית שואלת מה כל אחד אוהב ודואגת בכל שבת שהכל יהיה על השולחן, בעזרתו של סבא כמובן. ואם פספסנו את הביקור? אין מה לדאוג, זה יגיע אלינו הביתה באהבה גדולה ונתינה אין סופית למשפחה שכל כך אהבת.

כשחושבים על מה היא סבתא חושבים עלייך. היית הסבתא של כולם. של הקבוצה, שלנו, של החתנים והחברות שהצטרפו עם השנים, ואפילו סבתא-רבתי כמו שרצית. זוכרות את הסיפורים איתך ועם סבא במיטה ביום שבת בבוקר. בכל מפגש איתך בשביל תמיד היה לך משהו אהוב לתת, ביחד עם מטלית קטנה בשרוול החולצה, לנקות אם יתלכלך. תופרת לנו כל מה שרק נרצה, דואגת, מלווה, מחבקת חיבוק מנחם ואוהב. זאת סבתא. נמצאת תמיד. התמונה שלך שיש לנו בראש ותישאר שם תמיד היא של סבתא חנה שלנו, על אופניים מחזיקה את קצה החצאית הפרחוניית עם העוגיות מאחור, עם ריח של קרם גוף מעולה וחיוך ענק. אין אדם שלא אוהב אותך, אין אדם שלא נכנע לטוב לב שלך, ידיים ארוכות מחבקות ועוטפות. היום אנחנו עוטפים אותך ומלווים אותך עד קצה המרפסת ומעבר לה, כי להיפרד זה קשה, ואין ספק שכולנו רוצים עוד כמה שניות של ביחד.

סבתא שלנו - אוהבות ומתגעגעות תמיד,
ליטל, לין ונטלי

מסיפורי המקום בעבר ובהווה

"אבט מזווית אישית" (הטרקטור) -

מסיפורי יצחק אלמוג (איידז'ו) ז"ל, מתוך חוברת לזכרו

הרשו לנו לפתוח מעין מדור חדש, שנלקט עבורו סיפורי מקום, כלומר אנקדוטות שליוו את מייסדי עין המפרץ, ילדי עין המפרץ ונקלטי עין המפרץ. הרעיון התחיל כאשר באחד מחיטוטי הרבים הגעתי לחוברת די עבה, שיצאה לזכרו של איידז'ו אלמוג (איידלמן), אביו של עזרא איידלמן, וגיליתי אוצר של סיפורים ששופכים אור על החיים במקום, אותם חווה יצחק אלמוג ז"ל. הכותרת שמלווה סיפורים אלה היא "מבט מזווית אישית", ומדי פעם היכן זה קרה. אנחנו מציעים לכם לא לדלג, ותצאו נשכרים. והפעם "סיפור הטרקטור", סיפור אחד מיני רבים. אם ברשותכם סיפורים, תיאורי מקום, וכל מידע שהוא מעבר לארכיון – נשמח לפרסם.

היה זה בשנות ה-50 המוקדמות. נוספו לנו שטחי קרקע נוספים בדמון למשבצת הקבועה שלנו. עבדתי בחריש השטח במשמרות, וכרגיל מדי יום ביומו גמרתי בערב משמרת שניה, ולמחרת בבוקר קמתי ב-3 למשמרת הראשונה. אוז'יו הסיע אותי לעבודה. היה לילה חשוך לגמרי. תחנת הטרקטורים היתה באמצע השטח. אוז'יו חזר תיכף לעיסוקיו, ואני ניגשתי להניע את הטרקטור במנואלה, על מנת לקבל אור מפנסיו ולגמור את ההכנות. אך הוא לא נע ולא זע. הטרקטור היה חדש כמעט לגמרי, מסוג קטרפילר D4, אך כל מאמציי היו לשווא.

התיישבתי לארוחת בוקר מוקדמת, חוכך בדעתי מה לעשות. אוז'יו צריך לבוא רק בצהריים להחלפת משמרת. האפלה מסביב עדיין לא נמוגה. אני מרים את ראשי, מסתכל מסביב, משתדל לחדור לתוך האפלה, והנה כבר מתחילים להאיר דמדומי השחר. באופק מולי מתרחש חיזיון מופלא. צבעים בכל צבעי הקשת מסתמנים מרחוק. אני רואה לפני את תעלת סואץ עם אוניה ששטה, ובתוכה דמויות אנוש עולות ויורדות ממנה. אך הן לא נעצרות במקום, וקרבות אלי בצעדי ענק. אני כבר יכול לנגוע בהן בידי, אך משתדל להתחמק מהמקום בו ישבתי, אבל אינני מצליח לזוז הצידה. אני מתחבט ביני לבין עצמי – האם זו מציאות ממש, או אולי פטה מורגנה מדברית, עליה קראתי בילדותי בספרי קרל מאי. עוד אני מתלבט בין שתי האפשרויות זרחה פתאום השמש, והאירה את הטרקטור עליו נשענתי. בחזית הטרקטור, לפני מושב הנהג, נפער חור עמוק דרכו הוצא הסטרטר של המנוע. היה ברור לגמרי שלי רק דברים מיסטיים קורים. היה גם מספיק אור בשטח, על כן ארזתי את חפציי האישיים והתחלתי לנוע בדרך הביתה, במורד ואדי חילזון, דרך אבו-חשיש ובריכות קוקוי. הגעתי תוך זמן קצר למחנה, שהתחיל להתעורר לחיים של בוקר - יום-חדש. איתרתי את אוז'יו ודיווחתי לו על המצב.

אוז'יו הודיע על המקרה למשטרת עכו, ותוך זמן קצר הגיע אלינו שוטר במדים וגם גשש בדואי. אני בתור עד ראשי התלוויתי אליהם וחזרתי איתם לדמון, להראות להם את הטרקטור השדוד.

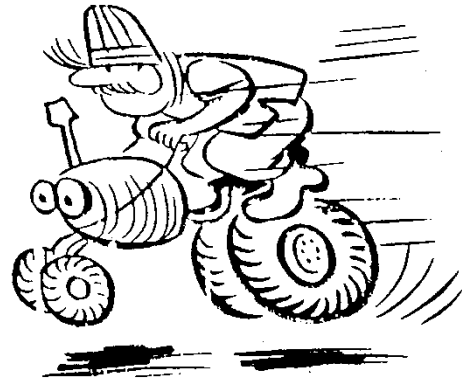
עוד לא הגענו למקום חניית הטרקטור, וכבר הרגיש הגשש בעקבות המובילים לתוך השטח החרוש. החריש היה עמוק ורגבים רבים בו. בעיניים שלנו לא יכולנו להבחין באיזה שהם סימני דריכה, אך הגשש התעקש, והוא העמיק כבר ללכת בתוך השטח החרוש. הוא קרא לנו ללכת בעקבותיו – משימה לא קלה לקפץ מעל הרגבים היבשים.

סוף סוף יצאנו מהשטח המעובד על ידינו והעמקנו לתוך שטחים השייכים לכפר מסריק, ופה הבחנו בצריף מבודד בשטח. בפתחו עומד ומחכה לנו בדואי צולע וחייכני, שפניו היו מוכרים לי מביקוריו בתוך מחנה הקיבוץ שלנו, תמיד סביב המטבח וחדר האוכל. הגשש שלנו

לא שם לב אליו, נכנס פנימה, ניגש לאיזו פינה בחדר והוציא משם את החפץ הגנוב. הבדואי הצולע לא מתרגש במיוחד. הוא מודה שלקח אותו מהטרקטור, אך אינו זקוק לו ואנו יכולים לקחת אותו בחזרה.

כך נגמרה באותו יום המשמרת המוזרה הזאת, אך מעורבותי בעניין עוד לא תמה. כעבור שבוע קיבלתי הזמנה לבוא ולהעיד בעניין זה בבית המשפט בנהריה. נסעתי לשם בדחילו ורחימו, לא ידעתי עד אז איך נראה בית משפט.

הגעתי לאיזה מבנה ישן בנהריה, ובמרתף אותו בניין היה בית המשפט. היה זה פרוזדור ארוך מחולק לחדרים רבים. באותו פרוזדור חיכיתי לפתיחת המשפט. באתי מוקדם בבוקר, בהתאם להזמנה. חיכו שם רבים כמוני, יושבים על ספסלים לאורך הפרוזדור. סוף סוף הגיע שופט בגלימה, נכנס לאחד החדרים והמשפטים החלו. תורי הגיע בשעות הצהריים. הובילו אותי לבמה קטנה, שם ישב השופט. לאחר זיהוי שמי הניחו לפני ספר תנ"ך. שמתי את ידי על הספר ונשבעתי לומר את האמת, את כל האמת ורק את האמת. לאחר מכן נשאלתי שאלה אחת, ולאחר שאישרתי בתשובת

הן, השופט הודיע על סיום המשפט והכריז שהנאשם אשם. בזה תמה בשבילי פרשה מוזרה ותמוהה זו.

מדץ - נר זכרון

נפטרה 21.3.1999	לוינזון שולה (לבית קורקין)	נפטרה 29.3.1949	לובלינר אסתר
נפטרה 27.3.2000	כרובי צפורה	נפטרה 30.3.1963	כהן אסתר
נפטר 11.3.2003	דרזדנר עודי	נפטרה 20.3.1964	הררי סלה (שרה)
נפטר 6.3.2004	קרן נתן	נפטרה 4.3.1970	ולד לאה
נפטר 16.3.2004	ארצי איק (יצחק)	נפטרה 25.3.1977	גורן קלרה
נפטרה 30.3.2009	מאירי זהבה	נפטרה 6.3.1981	זמיר לולה (שרה)
נפטרה 30.3.2015	לוי דבורה	נפטר 7.3.1983	גורן יצחק
נפטר 18.3.2020	רוברטו גלייזר	נפטרה 8.3.1991	פרידמן פולה
נפטר 20.3.2020	שמואל שמואלי	נפטרה 10.3.1997	רייז הניה
		נפטרה 2.3.1998	גולדברג הלה

יהי זכרם ברוך

תעודת חיסון לקורונה ותו ירוק: כל המידע

עבר שבוע מאז המנה השנייה של החיסון לקורונה? נפלא! אתם זכאים לתעודת חיסון ולתו ירוק של משרד הבריאות. החלמתם מקורונה? גם לכם מגיע תו ירוק. מה נותנות לי התעודות האלה ואיך מקבלים אותן? כל התשובות בכתבה. מתוך אתר האינטרנט של קופ"ח כללית. שלחה לעלון: דפ"י.

מסגר לסגר אין מי שאינו מתגעגע לשגרת החיים שהייתה לפני פרוץ מגפת הקורונה. כעת נראה שיש מקום למעט אופטימיות ולהזדמנות לנשום קצת אוויר (עדיין עם מסכה וריחוק חברתי, כן?).

משרד הבריאות קבע כמה מסלולים שמספקים הקלות במגבלות הקורונה:

- תעודת חיסון לקורונה (נקראת גם תעודת התחסנות).
 - תעודת החלמה מקורונה.
 - תו ירוק (בינתיים אפשר להשתמש גם בתעודת החיסון או בתעודת ההחלמה).
- מי זכאי לתעודת החיסון, מי זכאי לתעודת ההחלמה ומי זכאי לתו הירוק? איך מנפיקים אותם? מה הם נותנים? אנחנו עושים לכם סדר.

מהי תעודת חיסון לקורונה?

תעודת חיסון היא אישור מטעם משרד הבריאות שניתן למי שקיבלו את שתי מנות החיסון נגד נגיף הקורונה. התעודה כוללת מידע בעברית ובאנגלית.

התעודה היא אישית ותקפה רק כאשר היא מוצגת לצד תעודת זיהוי (תעודת זהות, דרכון או רישיון נהיגה). במקרה של שינויים בנוגע לתוקף החיסון יידרשו המתחסנים להנפיק תעודה חדשה.

תעודת החיסון נכנסת לתוקף 7 ימים לאחר קבלת המנה השנייה של החיסון (לא כולל יום החיסון).

היכן ניתן לצפות בתעודת החיסון? אוכל להנפיק אותה עצמאית?

תוכלו לצפות בכללית אוףליין בתעודת חיסון רשמית מטעם משרד הבריאות (וגם להדפיס אותה).

אפשר לקבל את תעודת החיסון גם במרפאת האם.

ניתן גם לנסות להנפיק עצמאית את תעודת החיסון באתר הרמזור של משרד הבריאות, שנמצא כרגע בשלבי הרצה.

לכמה זמן תעודת החיסון תקפה? בשלב הזה תעודת החיסון תקפה לחצי שנה (תאריך פקיעת התוקף מצוין בתעודה).

האם החיסון נגד קורונה מקנה פטור מבידוד? לפי משרד הבריאות, תעודת חיסון בתוקף מספקת פטור מחובת הבידוד, בין היתר במקרה של מגע הדוק עם חולה מאומת או לאחר חזרה מחו"ל. גם מי שמוגדרים מחלימים מקורונה (מי שחלו והחלימו מקורונה או מי שנמצאו חיוביים בבדיקה סרולוגית לפי פרוטוקול משרד הבריאות) פטורים מבידוד במקרים האלה.

מה בנוגע לתעודת החלמה? איך מקבלים אותה? מי שמוגדרים מחלימים מקורונה זכאים לתעודת החלמה. תעודת ההחלמה תונפק למי שאינם זכאים להתחסן כי הם חלו בקורונה. אפשר להנפיק את התעודה באתר הרמזור של משרד הבריאות (האתר בשלבי הרצה). בשלב הזה תעודת ההחלמה תקפה עד ה-30 ביוני, 2021, ללא קשר למועד ההחלמה.

שימו לב: גם מי שהתחסנו ומי שהחלימו חייבים לעטות מסכות במרחב הציבורי ולשמור על כללי הריחוק החברתי.

האם תעודת חיסון או תעודת החלמה מאפשרות להתקהל ולהיכנס בחופשיות למקומות שונים? לא. עדיין יש לפעול לפי הנחיות משרד הבריאות.

ומה לגבי עטיית מסכה? גם מי שנחשבים למחוסנים או למחלימים עדיין חייבים לעטות מסכה בהתאם להנחיות.

מהו תו ירוק? מי זכאי לקבל אותו?

התו הירוק הוא אישור שמשמש תו מעבר ומאפשר להיכנס לפעילויות שונות בהתאם להנחיות משרד הבריאות. **בשלב הזה אפשר להשתמש גם בתעודת החיסון או בתעודת ההחלמה הקיימת.** הוא צפוי לכלול את הקבוצות הבאות:

- בעלי תעודת חיסון בתוקף.
- מי שהחלימו מקורונה או שקיבלו תוצאה חיובית בבדיקה סרולוגית לפי פרוטוקול משרד הבריאות (בעלי תעודת החלמה בתוקף - עד ה־30 ביוני, 2021).
- אם למחזיקים בתו הירוק יש ילדים מתחת לגיל 16 שמוגדרים מחלימים ולכן זכאים גם הם לתו הירוק, הם יופיעו בתו של ההורה.
- בשלב הזה תוצאות שליליות בבדיקת מטוש לקורונה אינן מקנות זכאות לתו הירוק. גם ילדים מתחת לגיל 16 שאינם מוגדרים מחלימים אינם מורשים להיכנס למקומות הפועלים לפי התו הירוק.
- הקנס הצפוי על שהייה במקום הפועל לפי תנאי התו הירוק ללא היתר: 1,000 ש"ח.**

איך ניתן לקבל את התו ירוק?

חשוב להדגיש כי משרד הבריאות הוא הגוף היחיד שרשאי להנפיק את התו הירוק. ניתן להנפיק אותו כך:

• דרך אתר הרמזור של משרד הבריאות.

פשוט ממלאים מספר פרטים אישיים, מקבלים קוד אימות למספר הטלפון - ולאחר מכן ניתן להוריד את התעודה למכשיר וגם לבקש לקבל אותה למייל. אפשר להדפיס את התו על נייר. המסמך תקף לצד תעודה מזהה.

• דרך אפליקציית (יישומון) "רמזור" (האפליקציה בשלבי הרצה).

אפשר להוריד את האפליקציה מחנויות האפליקציות (במכשירי אנדרואיד, במכשירי אייפון). הנפקת התו הירוק באפליקציה היא חד-פעמית וכרוכה בהליך הזדהות קצר. בוחרים באפשרות של "הנפקת תו ירוק". לאחר השלמת תהליך ההנפקה התו נשמר באפליקציה ואין צורך להנפיק אותה מחדש בכל כניסה. כשנדרשים להציג את התו, אפשר לעשות זאת דרך האפליקציה באמצעות בחירה באפשרות "הצגת תו ירוק" והצגת המסך לצד תעודה מזהה.

• באמצעות מוקד קול הבריאות בטלפון 5400*.

- **באמצעות שירות מענה קולי.** בעלי טלפון כשר או מי שאינם יכולים להנפיק את התעודה באתר יכולים לחייג לטלפון 02-5082000.

תתבקשו למסור את מספר הזהות ואת תאריך הלידה. לאחר אימות הנתונים, המערכת תחייג אליכם (למספר שלכם שרשום בקופת החולים) ותעדכן אתכם האם אתם זכאים לתו הירוק או לא. אם כן - תצטרכו להזין מספר פקס והתעודה תישלח אליו בתוך כמה שעות.

מה התוקף של התו הירוק? תוקפו של התו הירוק נקבע לפי תוקף התעודה שמקנה זכאות לתו:

- מתחסנים: התו בתוקף בדומה לתוקפה של תעודת החיסון - לחצי שנה החל משבוע לאחר קבלת מנת החיסון השנייה.
- מחלימים: התו בתוקף עד ה־30 ביוני, 2021.

אילו הטבות צפויות להיות למחזיקים בתו הירוק? יהיו פעילויות שהכניסה אליהן תחייב להציג תו ירוק בתוקף. הפרטים וההנחיות בנוגע לפעילויות האלה יפורסמו באתר הרמזור של משרד הבריאות, ויתעדכנו בהתאם לשינויים במדיניות. התו הירוק תקף רק בישראל.

חשוב לדעת: התו הירוק יקנה הקלות בכפוף למדיניות של פתיחת המשק. במקביל יימשכו הגבלות התפוסה וההתקהלות - לפי מצב התחלואה הכללי.

מידע על מימוש זכות חניה לבעל תג חניה רכב נכה

שמעון להט

שלום,

שנים רבות עסקתי בהסדרת חניות לבעלי תג נכה בקיבוץ, והאמת שלא היו רבים. לאחרונה חלה עליה משמעותית בבקשות להסדרת חניה ליד הבית שבסיסן קיומו של תג נכה.

בישראל ישנם חוקים ונהלים. כל מקרה של הצבת תמרור מכל סוג שהוא מחייב אישור של רשות התמרור=מועצה מקומית. כאן נכנסות דרישות סף, ותהליך נכון לקבלת אישור הצבת תמרור חניה לבעל תג חניה לרכב נכה בקיבוץ, שלו ועדות משלו.

מי זכאי?

בעל תג חניה לנכה שרופא שהוסמך לאשר נכות על פי דין אישר בכתב כי מתקיים לגביו אחד מאלה:

- הוא מוגבל בהליכה וזקוק לכיסא גלגלים לצורך ניידותו.
- הוא נכה הזקוק לרכב כאמצעי תנועה בגלל נכות רגליו.
- דרגת נכותו מגיעה ל-90% לפחות, ותנועתו בדרכים עלולה לערער את מצב בריאותו (מי שנקבע לו פחות מ-90% אחוז נכות עשוי להיות זכאי בהתאם להחלטת הרשות המקומית).
- אדם שמתלווה אל הנכה ונוהג עבורו ברכב שהוקצה לו מקום החניה רשאי להחנות את הרכב באותו מקום חניה.

- ✓ אדם בעל תג חניה לנכה עשוי להיות זכאי להקצאה של אזור חניה בלעדי עבורו מטעם הרשות המקומית, במרחק שלא יעלה על 200 מטר מביתו.
- ✓ במקרה שלא נמצא אזור חניה בטווח של 200 מטר, הרשות המקומית רשאית למצוא מקום חניה במרחק שלא יעלה על 400 מטר מהבית.
- ✓ הרשות המקומית תישא בעלות הקצאת החניה והצבת התמרור המסמן אותה.
- ✓ למידע נוסף ראו חוק חניה לנכים, סעיפים 4ד, 4ה.

תהליך מימוש הזכות:

- אתחיל בכך שבעין המפרץ ועדת התכנון ו/או הנהלת הקהילה רשאים לאשר/להמליץ מקומות חניה, ועם האישור או ההמלצה שמתועדת בתוכנית הבינוי של הקיבוץ החבר רשאי להמשיך הליך מימוש מול המועצה.
- יש להגיש בקשה בכתב יחד עם האישור של הקיבוץ לגוף האחראי ברשות המקומית על הצבת התמרורים (ועדת תמרור מקומית) וכד'. **אין למועצה אפשרות לאשר מקומות חניה ללא אישור הקיבוץ.** הבקשה תכלול את המסמכים הבאים:
 - * מכתב בקשה עם פרטי הפונה.
 - * צילום תעודת הזהות של הפונה, כולל הנספח עם הכתובת.
 - * צילום רישיון רכב שעבורו מבוקשת הקצאת מקום החניה.
 - * אישור על אחוזי נכות מגורם מוסמך (כגון הביטוח הלאומי או משרד הביטחון).
 - * אישור על אחוזי מוגבלות בניידות ממשרד הבריאות (אם קיים).
 - * מי שעבר את גיל הפרישה עשוי להתבקש לצרף לחילופין חוות דעת של רופא מומחה המאשר מוגבלות ניידות.

* צילום תג חניה לרכב נכה משני צדדיו שהונפק עבור אותו רכב.

בהמשך:

* הרשות המקומית תקצה את מקום החניה תוך 60 ימים מהיום בו הוגשה הבקשה.

* הרשות תציב בחניה תמרור המייחד את מקום החניה תוך 60 יום מהיום בו הוגשה הבקשה.

* במקרה שבעל תג חניה לנכה שנקבעו לו פחות מ-90% נכות הגיש את הבקשה, ועדה של הרשות המקומית תדון בבקשתו ותקבע אם הנסיבות מצדיקות את הקצאת מקום החניה עבורו, בהתחשב בחומרת נכותו ומידת ההשפעה שיש לנכות על ניידותו.

כיום אני ממשיך לרכז את הבקשות שיש להגישן אלי, כפי שמופיע בתהליך המימוש לצורך הבקשה של החברה.

הפועל גליל מטה אשר-עכו בכדורעף

מתוך דף הפייסבוק של הקבוצה ואתר איגוד הכדורעף

ב-2.3.21, סיום משחק של הפועל גליל מטה אשר-עכו נגד מ.ס עילבון בתוצאה 0:3. הודות למועצה ומחלקת הספורט והעומדים בראשה סוף סוף נכנס קהל לאולם בהתאם לכל ההנחיות שאושרו לנו בכדי לעודד את הקבוצה ובהחלט הורגש במשחק, כל הכבוד!

השתתפו במשחק גם הצעירים שבחבורה: דניאל מקונן, גיא משעלי, אלון מאירי, רועי הלוי ונועם אריאל.

ביום רביעי התקיימה במשרדי איגוד הכדורעף הגרלת גביע המדינה לגברים. ההגרלה סיפקה רבע גמר מרתק בין הפועל גליל מטה אשר/עכו למכבי יעדים ת"א. משחקי רבע הגמר יתקיימו ביום שלישי ה-9/3.

ניקיון חופים מזפת

מתוך דף הפייסבוק של המועצה

ממשיכים כל השבוע במבצע ניקוי החופים, עם מתנדבים ומתנדבות מכל רחבי הארץ, מאורגנים ויחידים, עם המון רצון טוב ואיכפתיות מהסביבה. מקבלים תדריך מסודר, שקיות וכיסויי לנעליים ויוצאים לשטח לעבודה קשה ורבה. עד עתה מעל ל 8 טון זפת כבר נאסף מחוף שבי ציון לבדו.

המון תודה לכל מי שפועל ללא לאות לטיפול בזיהום הקשה, במועצה ומחוצה לה!

בתמונה: חיבור שיצר האמן **זאב אנגלמאיר** בין צילום עדכני של מנקי הזפת בחופים לציור מהמאה ה-19 בשם "יום עבודה קשה" של ז'אן פרנסואה מילה.

טיפול באומנות בהרמוניה/ ענבל גזית

נעים להכיר, שמי ענבל גזית, אני נשואה לאבנר ואמא לעפרי. אני רואה את עצמי כחלק בלתי נפרד מהקיבוץ, ושואפת לבנות פה את ביתי בשנים הקרובות.

אני מטפלת באמצעות אמנות, ומתרגשת להביא את הכלי העוצמתי הזה לכאן ולהשתלב במרכז הרמוניה, שפתח בפניי זרועות מחבקות.

הטיפול באמנות משלב שתי אהבות גדולות שלי - לעזור לאנשים וליצור. עצם היצירה של יש מאין היא תרפויטית לכשעצמה. עד שהוכשרתי כמטפלת עסקתי בחינוך פורמלי ובלתי פורמלי במסגרות שונות, בין היתר עבדתי במרכז חירום לילדים בסיכון. את התואר הראשון שלי למדתי בתל-חי בפסיכולוגיה וחינוך בשילוב אמנויות. לאחר מכן עשיתי תואר שני במסלול תזה בטיפול באמצעות אמנות באוניברסיטת חיפה.

טיפול באמנות הוא חלק מאסכולה רחבה הנקראת טיפול בהבעה ויצירה, אשר דוגלת בכלי ביטוי נוסף למילים, בתוך חדר הטיפול. טיפול באמנות מאפשר שימוש בחומרים שונים ככלי ביטוי, וויסות והרגעה. בחדר הטיפול תוכלו למצוא קלפים טיפוליים, צבעים מסוגים שונים, עיתונים, חומרים ממוחזרים ועוד שלל אוצרות. האמנות שמה את הדברים על השולחן תרתי משמע. היא נותנת ביטוי גם למה שלא הצלחנו לתאר במילים, ובעזרתה אנו יכולים לגלות על עצמנו דברים שלא היינו מודעים אליהם. חשוב להדגיש כי הטיפול באמנות מציע שלל כלים ואפשרויות. הטיפול מתאים לכל אדם, לא רק למי שמגדיר עצמו כאדם יצירתי או כחובב אמנות, ואין כלל צורך בניסיון או ידע אמנותי.

בשנים האחרונות התמחיתי בטיפול בהפרעות אכילה, טיפול מורכב ורב מקצועי בנשים ובני נוער, הסובלות/ים מאנורקסיה ובולימיה. הטיפול בהפרעות אכילה חשף אותי לטיפול במגוון רחב של אוכלוסיות וקשיים כגון פוסט טראומה, הפרעה טורדנית כפייתית, דיכאון וחרדות. בנוסף, טיפלתי בילדים בסיכון, עסקתי בהדרכת צוותים חינוכיים והדרכת הורים. אני רואה בטיפול כמסע משותף שלי ושל המטופל לעבר עתיד טוב יותר עבורו. הטיפול יכול להועיל במיוחד למי שסובלת/מהפרעת אכילה, הפרעה טורדנית כפייתית, טראומות וחרדות. בנוסף, הטיפול יסייע במקרים של אכילה רגשית, דימוי גוף ודימוי עצמי שלילי, נוקשות מחשבתיות, אובססיות, תהליכים של גיבוש זהות, קשיים רגשיים, קשיי וויסות רגשי, חושי ועוד.

באופן כללי הטיפול מיועד למי שרוצה לעזור לעצמו לשלוט טוב יותר בחייו ולשפר את הרגשתו. אני מאמינה מאוד בטיפול בקהילה. כמובן שלמטופלים מובטחת דיסקרטיות מלאה. אשמח לעזור ולענות על כל שאלה, ענבל גזית – 054-6706653

מי בקריקטורה - תשובות

שתי עין-המפרצניקיות
שהפורטרט הקריקטורי
שלהן פורסם בעלון
הקודם הן ניצן ואלה
פרי, בנותיהם של
נטע (ברנשטיין) ואיל
פרי.